Dar int köhle Bökenholt
Steit de Hirsch ok slank un stolt.

Um dat stille Jägerhus
Krüpt de Winstock, grön un krus;
Rede Stewel, up den Gewel,
Hett de Hadbar*) an de Been,
Och dat möt wie uns besehn!

Kamt! De Jäger is so god,
Söte Melk un Hasenbrod,
Kees unn Botter, bringt uns Lotte,
Speck un Wuss, vun Röckerbaen,
Dat is wat vaer Leckertähn!

Kummt de Abend köhl un still,
Geht to Enn ok Danz un Spill;
Fleiten sniden wi ut Widen,
Ga'n na Hus und blasen lud:
Tra, la, la, dat Spill is ut!

Dat witte Müsken.

Dat lütte witte Müsken
Sprung lusti in sin Hüsken!
Sin Röckschen witt, was sidenweek,
Hell ut de roden Ogen keek
Dat lütte Ding, — sprung idelflink. —

*) Storch.

http://www.digibib.tu-bs.de/?docid=00000341